

ligt, at der ydes boligsikring efter lovens almindelige regler, kan kommunalbestyrelsen afslå ydelse af boligsikring eller bestemme, at denne skal ydes med nedsat beløb.

Et nyt stykke 5 til lovens § 4 fastsætter, at *den årlige boligsikringsydelse ikke kan overstige 8.100 kr.*, medmindre der i konkrete tilfælde efter kommunalbestyrelsens skøn foreligger særlige omstændigheder, som kan begrunde en højere ydelse. Denne bestemmelse indsattes først i lovforslaget under dets behandling i folketinget.

Ny er også lovens § 10, hvorefter løbende boligsikringsydelse *reguleres hver 1. juli* efter de ændringer i beregningsgrundlaget, der måtte være sket siden den sidst foretagne beregning.

Såfremt der imidlertid i *årets løb sker nedgang* i husstandsindkomsten, eller antallet af børn i husstanden forøges, eller lejen forhøjes, vil en hertil svarende forhøjelse af boligsikringsydelsen dog kunne ske med virkning fra begyndelsen af den måned, der følger nærmest efter indgivelse af ansøgning herom til kommunalbestyrelsen. Det er blevet pålagt kommunalbestyrelserne skriftligt at gøre boligtagerne bekendt med adgangen til disse forhøjelser af boligsikringen, samt at det er et vilkår for regulering, at ændringen i boligtagerens forhold er væsentlig og af varig karakter.

Også disse bestemmelser blev først indsat i loven under lovforslagets behandling i folketinget.

Ved fremsættelsen anførte *boligministeren* bl. a. om baggrunden for det fremsatte lovforslag:

„Det indkomstbegreb, som loven (den gældende lov) opererer med, er den skattepligtige indkomst, og ved skattelovgivningens ændring af dette begreb forrykkes således det grundlag, hvorpå boligsikringen beregnes. Det er derfor nødvendigt at foretage i hvert fald en rent talmæssig revision, men denne giver samtidig anledning til en række spørgsmål af forskellig art.

Der er først selve *indkomstgrundlaget*.

Ved behandlingen i sin tid af forslaget til lov om boligsikring blev dette spørgsmål drøftet meget indgående. Det var almindeligt erkendt, at den skattepligtige indkomst ikke i alle tilfælde giver korrekt udtryk for den enkelte lejers behov for boligsikring. Når man alligevel gik ind for dette begreb, var det hovedsagelig ud fra admini-